

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Kateřiny Mrázové, Ph.D., v právní věci

žalobkyně: **Š. B.**,
bytem,
zastoupené advokátem JUDr. Zbyňkem Dvořákem,
sídlem Tábor, Jeronýmova 1894/26,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**,
sídlem Brno, Žerotínovo náměstí 3/5,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 1. 2014, č. j. JMK 40293/2013, sp. zn. S-JMK 40293/2013/OD/Ib,

t a k t o :

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění

I. Vymezení věci a shrnutí obsahu rozhodnutí správních orgánů

[1] Dne 27. 6. 2011 bylo žalobkyni doručeno oznámení Městského úřadu Hodonín (dále jen „městský úřad“) ze dne 22. 6. 2011, sp. zn. 64158/2011/DSA/La, o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbyetí řidičského oznámení. Dne 1. 7. 2011 žalobkyně uplatnila námitky proti záznamu všech bodů, čímž bylo zahájeno řízení o námitkách.

[2] Rozhodnutím ze dne 3. 11. 2011, č. j. MUHO 17311/2011/OOVV/DSA/Ho, městský úřad podle § 124 odst. 5 písm. l) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), zamítl námitky žalobkyně a potvrdil záznamy bodů provedené v její evidenční kartě řidiče.

[3] Proti tomuto rozhodnutí žalobkyně podala odvolání, kterému žalovaný vyhověl a rozhodnutí městského úřadu zrušil dne 13. 8. 2012, č. j. JMK 171986/2011, sp. zn. S-JMK 171986/2011/OD/Fö.

[4] Městský úřad tak věc znovu projednal a vydal nové rozhodnutí dne 8. 2. 2013, č. j. MUHO 17311/2011/OOVV/DSA/Ho, kterým opětovně zamítl námitky žalobkyně.

[5] Žalobkyně i proti tomuto rozhodnutí podala odvolání, v němž vyjádřila svůj nesouhlas s postupem městského úřadu. Namítala, že nebyly zkoumány formální náležitosti pokutových bloků, které byly podkladem pro zápis bodů. Městský úřad se s těmito námitkami nevypořádal, nerespektoval předchozí rozhodnutí nadřízeného správního orgánu a nezjistil dostatečně skutkový stav.

[6] Žalovaný zamítl v záhlaví označeným rozhodnutím odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí městského úřadu. V odůvodnění uvedl, že městský úřad shromáždil ke zjištění skutkového stavu potřebné podklady, včetně příslušných pokutových bloků. Na pokutových blocích byly řádně vyplněny veškeré předtištěné údaje a je z nich jasné, jakého jednání se žalobkyně dopustila, takže byly způsobilým podkladem pro záznam bodů. Za spáchaná jednání byly zaznamenány správné počty bodů dle přílohy k zákonu o silničním provozu. Všechny pokutové bloky byly v rámci přezkumného řízení zkontrolovány a nebyly shledány žádné nedostatky.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

[7] Ve včas podané žalobě žalobkyně namítala nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí s tím, že jednak spočívá na nesprávném hmotněprávním posouzení věci a jednak nebyly vypořádány správními orgány její námitky směřující proti platnosti podkladů. Domnívala se, že pokutové bloky č. O 2836886, O 2836887, F 5991961, F 5991962, P 3012512 a P 3012513 nejsou způsobilými podklady pro záznam bodů do registru řidiče, a tedy že na jejich podkladě nemohlo dojít k oprávněnému záznamu.

[8] Konkrétně bloky č. O 2836886 a O 2836887 neobsahují jméno a funkci oprávněné osoby, rovněž i číslo dokladu, dle kterého měla být ověřena totožnost žalobkyně (přestupce). Blok č. F 5991961 neobsahuje jméno, příjmení a funkci oprávněné osoby, číslo dokladu ověřujícího totožnost žalobkyně (přestupce), datum převzetí části B bloku přestupcem a podpis žalobkyně. Bloku č. F 5991962 chybí až na číslo dokladu stejné náležitosti. V bloku č. P 3012512 nebyla vyplněna funkce oprávněné osoby a skutkový stav byl popsán jen čísly „50/72/69“ bez uvedení veličin či jednotek. Na závěr blok č. P 3012513 neobsahuje téměř žádné údaje, kromě jména žalobkyně (přestupce) a data narození, především chybí její podpis a datum převzetí.

[9] Uvedené nedostatky žalobkyně považuje za zásadního charakteru, vzbuzující pochybnosti o pravosti těchto bloků. Dle judikatury Nejvyššího správního soudu je k jejich platnosti nezbytné, aby byl přestupcem blok převzat, protože se jedná o vyjádření souhlasu s řešením přestupku v rámci blokového řízení.

[10] Využití blokového řízení je možné pouze, pokud přestupce s takovým postupem souhlasí. Pokud žalobkyně tvrdila, že si není vědoma spáchání sporných přestupků, pak správní orgány se měly vypořádat s takovou námitkou, neboť jinak zatížily správní řízení procesní vadou působící nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Na podporu svých tvrzení žalobkyně citovala rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76.

[11] Žalobkyně uvedla, že v průběhu správního řízení několikrát žádala o opatření originálů pokutových bloků, přičemž toto městský úřad provedl až po zrušení jeho původního rozhodnutí žalovaným. O shromáždění těchto podkladů ovšem nebyla vyrozuměna, dozvěděla se o nich až z napadeného rozhodnutí. Obsah správního spisu jí byl zpřístupněn až dva týdny před podáním žaloby.

[12] S ohledem na shora uvedené žalobkyně navrhla, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

[13] Ve vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že v řízení byla obstarána příslušná rozhodnutí – předmětné pokutové bloky. Skutkový stav byl zjištěn bez důvodných pochybností, protože dotčené pokutové bloky neunesly žalobkyní tvrzené vady, a tedy byly dostatečnými podklady k závěru o oprávněnosti záznamu bodů za přestupky spáchané ve dnech 15. 3. 2010, 16. 6. 2010, 3. 2. 2011, 11. 4. 2011, 1. 5. 2011 a 10. 6. 2011. Body byly žalobkyni zapsány správně v souladu s přílohou zákona o silničním provozu, ve znění účinném v době záznamu jednotlivých bodů.

[14] Žalobkyně měla možnost se seznámit s podklady vydaného rozhodnutí městského úřadu ze dne 8. 2. 2013. Když městský úřad shromáždil veškeré potřebné podklady, zaslal žalobkyni o tom vyrozumění spolu s usnesením k určení lhůty k vyjádření, jež jí bylo řádně doručeno dne 16. 1. 2013. Napadené rozhodnutí se vymezovalo vůči všem odvolacím

námítkám žalobkyně, není tak nepřezkoumatelné. Z uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Replika žalobkyně

[15] Dne 2. 7. 2014 bylo soudu doručeno podání označené jako replika žalobkyně, ve kterém bylo odkazováno na znění správní žaloby. Žalobkyně navíc poukázala na závažnost pochybení u pokutových bloků, jež nebyly řádně převzaty, a jsou tak neplatné.

V. Předchozí soudní řízení

[16] Zdejší soud již o věci jednou meritorně rozhodl. Rozsudkem ze dne 26. 4. 2016, č. j. 29 A 15/1014-54, rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Shledal, že napadené rozhodnutí je třeba zrušit z moci úřední, protože správní orgány určily v neprospěch žalobkyně výši bodů za přestupky spáchané ve dnech 17. 6. 2010, 11. 4. 2011 a 10. 6. 2011 (vždy šlo o držení telefonního přístroje v ruce při řízení vozidla). S novou právní úpravou od 1. 8. 2011 totiž došlo ke změně bodového hodnocení tohoto protiprávního jednání a nově se udílely jen 2 body za toto jednání místo dřívějších 3 bodů. V souladu s dřívější judikaturou správních soudů tak krajský soud využil při hodnocení správního trestání žalobkyně analogie s trestním právem a postupoval ve prospěch žalobkyně s odkazem na příznivější pozdější právní úpravu.

[17] Proti rozsudku krajského soudu podal žalovaný kasační stížnost. Na jejím základě Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 17. 8. 2016, č. j. 7 As 117/2016-17, původní rozsudek zdejšího soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Ve zrušujícím rozsudku vyslovil Nejvyšší správní soud závazný právní názor, v jehož intencích krajský soud dále postupoval (NSS odkázal na svůj rozsudek ze dne 27. 4. 2016, č. j. 6 As 60/2016-23, podle něhož se při záznamu bodů do registru řidičů uplatní zásada příkazu retroaktivity ve prospěch pachatele toliko v těch případech, kdy ke změně zákona v pachatelův prospěch - ke snížení bodů za přestupek došlo v období mezi spácháním přestupku a okamžikem nabytí právní moci rozhodnutí o tomto přestupku).

VI. Posouzení věci Krajským soudem v Brně

[18] Zdejší soud přezkoumal za podmínek uvedených v § 51 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), a v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí městského úřadu, včetně řízení předcházejících jejich vydání, a vázán názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem ve zrušovacím rozsudku ze dne 17. 8. 2016, č. j. 7 As 117/2016-17, shledal, že **žaloba není důvodná**.

[19] Žalobkyně tvrdila, že se dozvěděla o shromáždění pokutových bloků až z napadeného rozhodnutí, resp. že nebyla vyrozuměna o tom, že tyto podklady jsou součástí spisové dokumentace. Krajský soud však musí po prostudování správního spisu přisvědčit žalovanému a konstatuje, že žalobkyni byla poskytnuta příležitost k seznámení se s podklady rozhodnutí, přitom o jejich shromáždění byla řádně informována. Spis totiž obsahuje dokumenty „*Vyrozumění o ukončení shromažďování důkazů*“ a „*Usnesení k určení lhůty k vyjádření*“, oba ze dne 15. 1. 2013. Z připojené doručenky je pak patrné, že tyto listiny žalobkyně převzala dne 16. 1. 2013. Námitky žalobkyně následně zamítl městský úřad rozhodnutím ze dne 8. 2. 2013. V této souvislosti tak soud konstatuje, že žalobkyni bylo řádně oznámeno shromáždění všech podkladů pro rozhodnutí (pokutových bloků) a byla jí poskytnuta lhůta k seznámení se s těmito podklady. Bylo pak na žalobkyni, zda tuto možnost ve stanovené lhůtě využije. Námitku žalobkyně proto soud neshledal důvodnou.

[20] Krajský soud dále považuje za vhodné připomenout závěry ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu, týkající se problematiky bodového hodnocení při porušení povinností stanovených zákonem o silničním provozu (§ 123a a násl. cit. zákona).

[21] Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, je správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení takového jednání obsaženého v příloze k citovanému zákonu. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, kdy je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).

[22] V rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, publ. pod č. 2145/2010 Sb. NSS, citovaným též žalobkyní a žalovaným v průběhu správního řízení, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů (§ 123b odst. 2 zákona o silničním provozu), poskytuje správnímu orgánu pouze určitou informaci o věci; nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsanych v úředním záznamu je proto třeba v takovém případě vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, např. část pokutového bloku prokazující, že přestupek byl v blokovém řízení projednán. Záznam sám o sobě však nemůže být důkazem, na základě něhož by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se stěžovatel přestupku dopustil, že přestupek byl projednán v blokovém řízení, a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů.

[23] Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, plyne, že pokutový blok (§ 84 a násl. zákona o přestupcích) není způsobilým podkladem

pro záznam bodů do registru řidičů pouze tehdy, není-li na něm přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. „Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena [...]. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazu na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, jak je tomu u pokutového bloku L 4443991. U něho se totiž jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují.“ Současně Nejvyšší správní soud zdůraznil, že „řízení o námitkách proti záznamu bodového hodnocení v registru řidičů nepředstavuje opravný prostředek proti rozhodnutí o přestupku, ať již v podobě rozhodnutí ve správním řízení nebo v řízení blokovém, ani takový opravný prostředek nenabrazuje.“

[24] K uvedenému lze dodat, že podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010-65, publ. pod č. 2838/2013 Sb. NSS, je v zásadě jediným přípustným opravným prostředkem proti rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení obnova řízení; i ta ovšem přichází u takového přestupku v úvahu jen v případě, že žadatel neudělil souhlas s uložení pokuty v blokovém řízení.

[25] Na základě tohoto závěru Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, potvrdil, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nelze přezkoumávat skutkový stav a právní kvalifikaci přestupku vyplývající z pokutového bloku.

[26] Žalobkyně v posuzované věci vymezila předmět sporu tak, že jím jsou záznamy šesti bodů (1 x 1 bod, 1 x 2 body, 1 x 3 body), které byly provedeny v registru řidičů u žalobkyně na základě podkladů týkajících se jejích přestupků spáchaných ve dnech 15. 3. 2010, 17. 6. 2010 a 1. 5. 2011.

[27] Prvotním předpokladem náležitého zjištění a hodnocení skutkového stavu bylo, že správní orgány nevycházely toliko z oznámení policie o uložení blokové pokuty, ale za účelem přesného zjištění sankcionovaného jednání žalobkyně si opatřily též stejnopisy příslušných pokutových bloků.

[28] Jak vyplynulo ze správního spisu, dle pokutového bloku série SF/2008, č. F 5991961 (ve spojení s blokem série SF/2008, č. F 5991962), týkajícího se protiprávního jednání žalobkyně dne 15. 3. 2010, byla v tomto případě uložena pokuta v H. ve výši 200 Kč za přestupek dle „§ 22 1 l zák. č. 200/90 Sb., ve znění pozdějších předpisů“. V kolonce „Doba, místo a popis přestupkového jednání“ je uvedeno: „10:53 hod., zákaz vjezdu,,,“. Dále je vyplněno jméno a příjmení, datum narození a bydliště přestupce, celková výše uložené pokuty a podpis oprávněné osoby.

[29] Dle pokutového bloku série AO/2009, č. O 2836886 (ve spojení s blokem série AO/2009, č. O 2836887, jak je výslovně zapsáno na bloku č. O 2836886), týkajícího se jednání žalobkyně dne 17. 6. 2010, byla uložena pokuta v Brně ve výši 1 000 Kč za přestupek dle „§ 22/1 f 1 zák. č. 200/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů“. V kolonce „Doba, místo a popis přestupkového jednání“ je uvedeno: „Dne 17. 6. 10 v 8:40 hod na ul.“

v řidička vozidla porušila ust. § 7/1c z. č. 361/2000 Sb. držela za jízdy mob. telefon“. Dále je vyplněno jméno a příjmení, datum narození (resp. rodné číslo), bydliště, číslo občanského a řidičského průkazu přestupce, celková výše uložené pokuty, příjmení, identifikační číslo a podpis oprávněné osoby. Převzetí bloků je stvrzeno podpisem přestupce.

[30] Dle pokutového bloku série CP/2010, č. P 3012512 (ve spojení s blokem série CP/2010, č. P 3012513, jak je výslovně zapsáno na bloku č. P 3012512), týkajícího se jednání žalobkyně dne 1. 5. 2011, byla uložena pokuta v P. ve výši 1 000 Kč za přestupek dle „§ 22/1/f/4 zák. č. 200/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů“. V kolonce „Doba, místo a popis přestupkového jednání“ je uvedeno: „Dne 1. 5. 2011 v 15:19 hod v P. R v obci § 18/4 z. č. 361/2000 \\\ 50/72/69“. Dále je vyplněno jméno a příjmení, datum narození (resp. rodné číslo), bydliště, číslo občanského průkazu přestupce, celková výše uložené pokuty, identifikační číslo, jméno a příjmení oprávněné osoby. Na horním okraji bloku č. P 3012512 je napsáno „..... (nečitelné)“. Převzetí bloků je stvrzeno podpisem přestupce.

[31] Výše citované popisy tří skutků odpovídají popisům uvedeným v oznámeních policie. Tyto popisy pak jsou dostatečně výstižné a určité pro posouzení, zda byla naplněna skutková podstata přestupků označených policií současně s uvedením ustanovení zákona o přestupcích a zákona o silničním provozu [§ 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 31. 7. 2011 (dále jen „zákon o přestupcích“), ve spojení s § 4 písm. c) zákona o silničním provozu; resp. § 22 odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o přestupcích, ve spojení s § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu; resp. § 22 odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o přestupcích, ve spojení s § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu]. Žalobkyně dle správního spisu ve všech třech případech pokutu za přestupkové jednání uhradila.

[32] Přezkoumáním výše citovaných pokutových bloků soud zjistil, že z šesti žalobou napadených pokutových bloků (č. F 5991961, č. F 5991962, č. O 2836886, č. O 2836887, č. P 3012512, č. P 3012513) jsou jen tři žalobkyní podepsány. Na pokutových blocích č. P 3012513, F 5991961 a F 5991962 chybí podpis žalobkyně, jímž stvrzuje jejich převzetí a vyjadřuje souhlas s řešením záležitosti v blokovém řízení. V případě bloku č. P 3012513 však platí jeho spojení s blokem č. P 3012512, na němž podpis žalobkyně uveden byl. Nejedná se proto o tak závažný nedostatek, jenž by popíral souhlas žalobkyně s projednáním a vyřízením přestupku v blokovém řízení, neboť ten byl na druhém souvisejícím pokutovém bloku (vztahujícím se k témuž přestupku) dostatečně jasně vyjádřen. Je zřejmé, že se jednalo o jediné blokové řízení o tomtéž přestupku, k jehož vyřízení uložením pokuty v blokovém řízení dala žalobkyně svým podpisem jednoznačně souhlas.

[33] Za problematické však soud považuje dva zbývající pokutové bloky - série SF/2008 č. F 5991961 a č. F 5991962. Ani jeden z těchto bloků není přestupcem podepsán a není na nich zaznamenán doklad, dle něhož by byla ověřena totožnost přestupce. K důležitosti podpisu přestupce na pokutovém bloku se již několikrát vyjádřil Nejvyšší správní soud, například v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20: „Za pravomocný, a tedy

ani za způsobilý podklad pro zápis bodů do registru, nelze např. považovat pokutový blok, na kterém chybí podpis přestupce (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2011, č. j. 8 As 69/2011 – 40). Okamžik podpisu pokutového bloku obviněným z přestupku je totiž zároveň okamžikem vydání rozhodnutí v blokovém řízení a okamžikem nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Teprve tímto podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení. Jednoznačně tak potvrzuje naplnění podmínek blokového řízení stanovených v ust. § 84 zákona o přestupcích (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010 - 81, www.nssoud.cz).“

[34] Na základě posledně uvedeného závažného nedostatku lze přisvědčit žalobkyni, že pokutový blok série SF/2008, č. F 5991961 (ve spojení s blokem série SF/2008, č. F 5991962) není způsobilým podkladem pro zápis bodů do registru.

[35] U pokutového bloku série AO/2009, č. O 2836886 (ve spojení s blokem série AO/2009, č. O 2836887), soud neshledal žádné vady. Žalobkyně sice namítala absenci čísla dokladu, podle kterého měla být ověřena totožnost přestupce, ale tato informace byla jasně a čitelně zapsána v kolonce „*Totožnost ověřena*“. Co se týče chybějícího jména a funkce oprávněné osoby, pak soud zde opět odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu. Jelikož lze z bloku jednoznačně přečíst informaci: „*321619 STRAKA (podpis)*“, pak soud z uvedeného jasně identifikuje policistu, jenž pokutový blok sepsal. Nejvyšší správní soud pak k obdobnému uvedl v již citovaném rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, že „*[a]ni chybějící podpis policisty na pokutovém bloku nemůže zpochybnit jeho způsobilost být podkladem pro záznam v případě, že je možné z jiných údajů na pokutovém bloku policistu identifikovat, zpravidla z uvedeného jména, jak je tomu v tomto případě, nebo z identifikačního čísla policisty.*“ Dále bylo uvedeno, že „*na způsobilost pokutového bloku, jako podkladového rozhodnutí pro zápis bodů do registru, nebude mít zpravidla vliv chybějící uvedení funkce nebo služebního čísla oprávněné osoby.*“ Zdejší soud proto uzavřel, že nyní přezkoumávaný pokutový blok považovaly správní orgány po právu za způsobilý podklad pro provedení záznamu tří bodů v evidenční kartě řidiče – žalobkyně.

[36] Tentýž závěr pak lze přijmout i ve vztahu k pokutovému bloku série CP/2010, č. P 3012512 (ve spojení s blokem série CP/2010, č. P 3012513). Jak již bylo uvedeno v bodě 30 tohoto rozsudku, chybějící podpis na jednom ze dvou pokutových bloků reprezentujících spolu jedno blokové řízení, není nedostatkem, protože podpis přestupce vyjadřuje jeho souhlas s takovým řízením. Žalobkyně svůj souhlas zjevně dala, přičemž druhý pokutový blok slouží zejména pro účely administrativně-finanční s ohledem na skutečnost, že žalobkyni byla uložena pokuta ve výši 1 000 Kč, avšak pokutové bloky byly pouze na částku 500 Kč (proto byly vystaveny dva). Co se týče namítané chybějící funkce oprávněné osoby, jenž pokutový blok vystavila, soud opět odkazuje na posouzení uvedené problematiky v předcházejícím bodu. Žalobkyně dále namítala, že popis skutkového děje obsahuje jen čísla „50/72/69“ bez bližšího určení, aniž by bylo uvedeno, o jaké veličiny jde a jaké byly použity jednotky. Nejvyšší správní soud se k této formě zápisu vyjádřil ve svém rozhodnutí ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, kdy v tehdejší věci bylo na sporném pokutovém bloku zapsáno „50/69/69“: „*Vymezení předmětného protiprávního jednání vyplývá Nejvyššímu správnímu soudu z odkazu na ustanovení zákona o přestupcích, který*

zakotvuje skutkovou podstatu přestupku v podobě překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené zvláštním právním předpisem nebo dopravní značkou v obci o méně než 20 km/h, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které normuje nejvyšší dovolenou rychlost v obci. Číslice uvedené ve střední části pokutového bloku s ohledem na tento závěr Nejvyšší správní soud vykládá tak, že údaj 50 značí možnou maximální povolenou rychlost v daném místě, údaj 69 rychlost naměřenou stěžovateli (tj. 69 km/h) a údaj 66 rychlost naměřenou stěžovateli při zohlednění odchylky měřicího zařízení (tj. 66 km/h). Taková specifikace tedy splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech výše uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního jednání se stěžovatel dopustil, a kdy a kde se to stalo.“ Shodně s názorem Nejvyššího správního soudu zdejší soud dospěl k závěru, že i tento pokutový blok obsahoval dostatečným způsobem individualizovaný skutek a z kombinace použitých údajů bylo zřejmé, jakého jednání se žalobkyně dopustila. Správní orgány tak oprávněně považovaly pokutový blok za způsobilý podklad pro záznam dvou bodů v evidenční kartě řidiče – žalobkyně.

[37] Správní orgány ovšem pochybily při přezkoumávání způsobilosti pokutového bloku série SF/2008, č. F 5991961 (ve spojení s blokem série SF/2008, č. F 5991962) - viz body 31 a 32 tohoto rozsudku. Tento pokutový blok byl vystaven za porušení povinnosti vyplývající ze zákazové značky B1 – zákaz vjezdu všech vozidel, přičemž za tento přestupek v době vystavení pokutového bloku byl zaznamenán jeden bod v evidenční kartě řidiče. Vzhledem k tomu, že žalobkyně ve své evidenční kartě měla celkem 14 bodů, nemělo snížení tohoto celkového počtu o jeden bod vliv na pozbytí řidičského oprávnění (žalobkyně se nedostala pod hranici 12 bodů), a soud tak přes důvodnost uvedené žalobní námitky žalobu zamítl.

[38] Jak plyne z výše uvedeného, soud se ztotožnil, mimo jeden případ pokutových bloků, se závěry správních orgánů o způsobilosti předmětných pokutových bloků k záznamu bodů do registru řidičů. Správní orgány postupovaly přesně v limitech své přezkumné působnosti a v souladu s výše uvedeným omezením plynoucím z povahy řízení se též věnovaly dostatečným a přezkoumatelným způsobem námitkám žalobkyně.

[39] K uvedenému nutno dodat, že správní orgány při přezkoumávání záznamu sporných 6-ti bodů (1 x 1 bod, 1 x 2 body, 1 x 3 body) do registru řidičů (namítaných žalobkyní), stejně tak v případě dalších bodů za přestupky - držení telefonního přístroje ve dnech 11. 4. 2011 a 10. 6. 2011, vycházely u žalobkyně v námitkovém řízení správně ze znění zákona účinného ke dni vydání příslušných rozhodnutí v blokovém řízení (tedy ke dni 15. 3. 2010, 17. 6. 2010 a 1. 5. 2011, resp. 11. 4. 2011 a 10. 6. 2011). Přihlédnout k novelizaci zákona o silničním provozu provedené s účinností ode dne 1. 8. 2011 zákonem č. 133/2011 Sb. v daném případě nemohly, neboť tato pro žalobkyni příznivější úprava snižující počet bodů spojených s předmětnými přestupky vstoupila v účinnost až poté, co bylo o těchto přestupcích pravomocně rozhodnuto v blokových řízeních (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 4. 2016, č. j. 6 As 60/2016-23, č. 3423/2016 Sb. NSS). Dle posledně citovaného rozhodnutí se zásada příkazu retroaktivity ve prospěch pachatele uplatní toliko v těch případech, kdy ke změně zákona v pachatelův prospěch (snížení počtu zaznamenávaných bodů) došlo v období mezi spácháním přestupku a okamžikem nabytí právní moci rozhodnutí o tomto přestupku.

VII. Závěr a náklady řízení

[40] Soud tedy shledal námitky žalobkyně neopodstatněnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

[41] Pokud jde o náklady řízení, soud rozhodoval komplexně jak o nákladech vzniklých v novém řízení před krajským soudem, tak i o nákladech, které vznikly v původním řízení před zdejším soudem, a též o nákladech, které vznikly v řízení o kasační stížnost (§ 110 odst. 3 s. ř. s.). Tyto náklady přitom tvoří jediný celek a krajský soud o jejich náhradě rozhoduje jediným výrokem vycházejícím z § 60 s. ř. s. [viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2008, č. j. 1 As 61/2008-98 (věc *MCE Slany*)].

[42] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně ve věci úspěch neměla (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, ostatně žalovaný náhradu nákladů řízení ani nepožadoval.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Nabytím právní moci tohoto rozsudku pozbývá účinků usnesení Krajského soudu v Brně, jímž byl přiznán žalobě odkladný účinek.

Brno 27. srpna 2018

JUDr. Zuzana Bystrická, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:

B. Z.